

Венета Димитрова
Легендата разказва

Чуваш ли го? Аз го чувам
този вой на шумна тишина,
този звук от славни времена!
Чуваш ли го? Аз го чувам.

.....
Всеки път Балканът ми припомня
шепота в така познат рефрен.
Там винаги е кървав сводът –
вече роден, никога сломен.

Този свод над връх безсмъртен
знае име на един борец,
който вечно ще е спомен,
символ на бунтовник и творец.

Вплетени са днес в земята
вените на Ботевската кръв.
Те пулсират във недрата,
вършат ни по неговия път.

И когато някъде далече,
разпилени пътьом по света,
си припомним облика му вечен,
той ни праща тука – у дома.

Даже делникът да ни е смазал,
континент дори да ни дели,
спомним ли си подвига в Балкана,
песничката почва да звучи...

Чуваш ли го? Аз го чувам.
Този звук на тази тишина.
Чуваш ли го? Аз го чувам,
с впито в него борбено „Ура!“

КРАЙ

© Венета Димитрова

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9782>]